

نقدی بر ترجمه کتاب گاهنگاری ایران

مصطفی ده پهلوان *

ارائه نشوند، باشد که روزی در پیشبرد نیات باستان شناسی ایران نقش آفرین باشند. اگر در پایان، نگارنده چنین ترجمه‌هایی را به تنیدی رد کرده، منظور فرد یا افراد خاصی نبوده، بلکه بانگی بوده بر جامعه باستان شناسی کشور.

یکی از پژوهشگران باستان شناسی درباره نقد و نقد نویسی، کلامی نیکو به زبان آورده که به جاست به نقل از ایشان آنرا در این بیان بیاورم و امید داشته باشم که همه دانش پژوهان با این متنظر به نقد بنگرنند:

«باستان شناسی ایرانی روزگار ما برای آنکه تیغی بران باشد، می‌باید در کورة دانشجویی گذاخته، بر سندان دانش پژوهی کوفته و با حرارت آبداده شود.» (ملکزاده، ۱۳۸۳، ص ۸۰)

در این نقد ابتدا به کاستیهای نگارشی کتاب مورد نقد پرداخته شده و سپس کاستیهای مربوط به ترجمه، جملات مورد نقد کتاب همراه جملات کتاب لاتین آورده شده، تا توائسته باشمنظور اصلی نقد را به خوبی بیان کنم. باید ذکر کنم که، فصل اول و هفتم کتاب مورد نقد نسبتاً خوب ترجمه شده ولی در آن ناقص نگارشی دیده می‌شود، فصل دوم و چهارم مشکلات نگارشی و ترجمه‌ای فراوانی دارند. که در اینجا به بررسی این موارد می‌پردازم:

نقضان و کاستیهای تکارشی و ویراستاری:

از قرار معلوم برای چاپ و انتشار یک اثر، مؤلف یا مترجم آن قبل از آنکه اثر خود را مستقیماً به چاپخانه تحویل دهد، آنرا به مؤسسه یا نهاد قانونی که در عرف، ناشر خوانده می‌شود، می‌سپارد و ناشر تمام مراحل آماده سازی و ویرایش مربوط به چاپ و نشر کتاب را بر عهده می‌گیرد، و او هم اثر مورد نظر را به ویراستار خود داده تا ویراستار طبق ضوابط فنی و علمی، آن را

نوشتار زیر نقدی است بر ترجمه کتاب: گاهنگاری ایران (از حدود هشت هزار تا دوهزار ق. م) به کوشش: مری ویت و رابرت هنری دایسون، ترجمه اکبر پورفوج و احمد چایچی امیرخیز، انتشارات نسل باران، سال ۱۳۸۲.

کتاب مذکور (اصل کتاب) مجموعه‌ای است از خدمات و نتایج فعالیت‌های صدها باستان شناس ایرانی و خارجی که در ایران زمین به منظور روشن ساختن فرهنگ‌های هزاره‌های گذشته و ترتیب و توالی زمانی آنها، شهها و روزها را با شرایطی دشوار به کندوکاو نهاده‌اند، و گرد آورند گان این کتاب وزین، بویژه بخش ایران آن (دایسون - ویت) با پیگیری و هماهنگ سازی نظرات و فعالیت‌های منتشر شده و نشده باستان شناسان کثیری، آخرین پیشنهادها را تا سال ۱۹۹۲ در قالب کتاب فوق حای داده‌اند. از آنجایی که کتاب مذکور برای هر باستان شناس مبتدی یا دانشجوی باستان شناسی که علاقمند به یادگیری و فهم نمایی کلی از گاه شناختی و خصوصیات فرهنگ‌های منطقه‌ای (هزاره‌های هفت تا اوخر هزاره سوم ق. م) در ایران باشد، جزء بهترینها به شمار می‌آید (هر چند تعدادی از نظرات مندرج در آن هم اکنون منسخ شده‌اند). هدف نگارنده از نقدی که بر این مبحث نگاشته‌ام، پرسشی بیش نیست، «که آیا حقیقتاً چنین اثری شایسته، سزاوار چنین ترجمه‌ای است.»

بر خلاف کسانی که بیشتر در صدد تحریب وجه علمی نویسنده، مترجم و ... هستند تا اثر مورد نقد، این نقد بدون هیچ سوء نیت و غرضی نسبت به مترجمین یا ویراستار و ناشر کتاب به تحریر درآمده، و نیت نگارنده بر این بوده که جامعه باستان شناسی باید محظاط باشد که داشته‌هایش در قالبی ناپخته و ناقص برگردان و

ناقص به عنوان مثال: در ص ۱۲۷، سطر دوم کتاب مورد نقد به یکباره سه کلمه لاتین (Young and Levine) در داخل متن ظاهر می‌شوند که کلماتی بی ارتباط با متن هستند، و تنها با توجه به متن اصلی می‌توان فهمید که این سه کلمه از داخل پرانتز مربوط به بخش ارجاعات در سطر پایین بوده و به دلایل نامعلوم به سطر بالا انتقال یافته و با قلم درشت تر ظاهر شده‌اند. و یا در قسمتی دیگر (پورفوج و چایچی، همان، ص ۱۱۸ سطر ۱۲ ارجاعی ناقص بدین صورت ذکر شده: «بیک قطعه سفال ارجاعی ناقص بدین شکل: Young and Leving One sherd; Levine and Young 1987, citing j Pullar triumphries»)

از این نوع نقصان در متن کتاب به وفور دیده می‌شود.

-۸ عیب دیگری که در تمامی کتاب مورد نقد دیده می‌شود، بکار بردن کلمه «چیزیکه» است که بیش از ۱۵۰ مرتبه در کتاب فوق تکرار شده که همه نشان از عدم تسلط مترجمین بر زبان فارسی است که برای ربط دو جمله از این کلمه استفاده کرده‌اند و انسجام و موزونی جمله را از بین برده‌اند، نمونه‌هایی از آن را ذکر می‌کنم: (جمله‌ها و کلمات کتاب مورد نقد عیناً تکرار می‌شوند).

مورد اول: «همچنین ظروف نسبتاً نازک و کاملاً داغدار و ظروف متقوش در جدیدترین لایه‌های یا نیک یافت شده‌اند چیزیکه برخی آنها را با نمونه‌های دوره پیزدی م مقایسه می‌کند.» (پورفوج و چایچی، فصل هفتم، ص ۱۷۱، سطر ۱۹)

مورد دو: «بقایای کاسه‌های لبه واریخته، در محوطه‌های استقراری، دوره دهسوار در ماهیدشت (1987 & L. D. Press.com) در تپه گیان (1985)، Howell (1979) و Levine (1979) و در ملایر (157) هم عصر بودن این محوطه‌ها با این دوره را نشان می‌دهند. چیزیکه آنها همراه با سفال گودین IV در لایه‌های ۳-۱ قبرستان (ارجاعات) و در محوطه شهرک بختیاری بدست می‌آید و» (پورفوج و چایچی، همان، ص ۱۲۵، سطر ۵)

مورد سوم:

«به طرف شمال، چندین مشابهت می‌تواند با حسنلوی VII ترسیم شود، چیزی که معاصر با سلسله قدیم III و اوائل دوره آزاد است.» (پورفوج و چایچی، همان، ص ۱۲۹، سطر ۱۸)

-۹- استفاده کردن از منتهای تکراری و یا جدا کردن جملات از هم دیگر، که موجب گسیختگی متن و جملات شده است.

عنوان مثال: در فصل دوم کتاب مورد نقد در بخش مرحله باکون

برای چاپ آماده سازد؛ ولی گویی مترجمان و ناشر این اثر، این مرحله از کار را به کلی فراموش کرده‌اند و برای خالق نبودن عرضه، در برگه حقوقی کتاب نام ویراستاری (رضا افهمی) را آورده‌اند، این موضوع را بدین لحاظ بیان کرده‌اند، که هر گونه اثر مکتوبي اعم از مقاله، یادداشت، کتاب و ... اگر به منظور روان کردن اثر برای فهم بهتر خواننده بازخوانی و ویرایش نشود، به مانند چکنویسی به هم ریخته می‌ماند که تنها برای نویسنده قابل خواندن است.

ناقص نگارشی کتاب مورد نظر را می‌توان به

چند دسته تقسیم کرد:

۱- بکار بردن نقطه، ویرگول و علامت نگارشی دیگر در بسیاری موارد.

۲- رعایت نکردن جایگاه سرفصلها، برای نمونه: (پورفوج و چایچی، ۱۳۸۲، ص ۷۸ - ۲۰۰ - ۱۱۸ - ۱۲ - ۹۹ - ۱۱۰)

۳- ذکر کلمات یهوده‌ای که جمله را بی معنی ساخته و اگر حذف شوند، جمله به راحتی معنا و محتوای خود را بدست می‌آورد.

برای نمونه، کلمه «بطور» در کتاب مورد نقد (پورفوج و چایچی، همان، ص ۱۰۸ سطر ۱۶ و ص ۱۱۸، سطر ۶) در بیک مورد چنین آمده: «سفال خودی با آمیزه کاه ... به لحاظ بطور فن ساخت مشابه سفال سراب هستند.» از این کلمات به وفور در متن دیده می‌شود.

۴- کلماتی که در جایگاه مناسب و اصلی خود قرار ندارند، برای نمونه (پورفوج و چایچی، همان، ص ۱۰۸، سطر ۱۸) چنین آمده: «وجود کاسه‌های لبه واریخته بطور قاطع بخش جدید کالکولتیک هولیلان را با گودین مرتبط VI ، V و گودین VI او روک جدید می‌کند.» کلمه «مرتبط» بخشی از فعل جمله بوده که در جای خود قرار نگرفته و انسجام جمله را از بین برده است.

۵- به کار بردن یا اصلاح نکردن کلمات ناقص و نامفهوم در جمله، که برای جلوگیری از زیاده‌روی در نوشtar تهاشکل غلط و صحیح آنها را ذکر می‌کنند: دوره پایین (دوره پاشن)، خطوط عمومی (خطوط عمودی)، دوره‌های (دره‌های) مهره‌ها (مهرها)، بروی (بررسی)، ترانشه سنگ (ترانه سنگ) تخت (تحت)، مایر (ملایر)، ۲۵۰ ق. م (۷۲۵۰ ق. م) و غیره ...

۶- رعایت نکردن زمان، شناسه و صیغه‌های افعال، که در تمامی متن محسوس است. (که بدلیل کثرت ذکری از آنها نمی‌شود.)

۷- ازانه ارجاعات در جایی نامناسب؛ و گهگاهی ذکر ارجاعات

«ناحیه خاوه هرسین، محوطه های گودین ۵ III: از بررسی های سطحی شناسایی (جدول ۲: R. Henrickson B)، قدیم نسبت می دادند.»

بامراجعه به متن اصلی (کتاب انگلیسی) دریافت که کلماتی از داخل این جمله احتمالاً ترجمه شده‌اند و با در میان آنها از قلم افتاده‌اند، که با توجه به آنها، این جمله را با رعایت ملاست می توان چنین ترجمه کرد:

«در منطقه خاوه - هرسین، محوطه های مربوط به گودین ۵ III ۵ از بررسی سطحی (جدول ۲ R. Henrickson) و باتفاقه استفراری تپه گیان - که قبلاً به گیان IV قدیم نسبت داده اند - شناسایی شده‌اند.»

در ضمن باید بگوییم خاوه و هرسین دو منطقه مجزا از هم هستند.
۴- کلماتی هم در متن ترجمه نشده‌اند که مفهوم جمله و یکپارچگی آن را از بین برده، و تعداد آنها هم کم نیست و برای نمونه تعدادی از آنها را ذکر می کنیم:

- کلمه "Middle Uruk" (پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۲۴، سطر ۷ - ویت - دایسون، همان، ص ۱۶۱، راست، پاراگراف دوم، سطر آخر)

- کلمه "deposits" (پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۱۲، سطر ۱۱ - ویت - دایسون، همان، ص ۱۰۷، راست، پاراگراف چهارم، سطر دوم)

- کلمات "at Choga Moron" (پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۱۴، سطر ۸ - ویت - دایسون، همان، ص ۱۵۸، راست، پاراگراف دوم، سطر اول)

- کلمه "sand" (پور فرج، چایچی، همان، ص ۱۰۷، سطر ۷ - ویت - دایسون، همان، ص ۱۵۵، راست، پاراگراف چهارم، سطر سوم)

- وغیره ...

ب) ابهامات و اشتباہات ترجمه

۱- در ص ۱۰۲، سطر ۱۸ کتاب مورد نقد چنین آمده که:
«کلستیت و مهرهای استوانه‌ای مارپیچی که صحنه‌های جنگ و...»،
«کلمه کلستیت جنس مهرهای استوانه‌ای است که به اشتباہ اثری مجزا تلقی شده ولی در متن اصلی چنین آمده است:

مبانی (ص ۵۶ بعد از سطر ۳)، با کلمات و جملاتی در حدود ۲۰ سطر مواجه می شویم، که دقیقاً همان عباراتی است که در بخش قبلی، مرحله باکون قدیم را شرح می دادند و همان ویژگیها برای باکون مبانی هم ذکر شده (ص ۵۴ سطر ۱۴) و در ص ۵۷ عنوان جدیدی با نام باکون مبانی دوباره تکرار شده، عبارتی ساده تر می توان گفت که مرحله باکون مبانی دوباره تکرار شده و در هر مرتبه هم ناقص شرح داده شده و ویژگیهای مرحله باکون قدیم که قابلی مجزا است به مرحله باکون مبانی نسبت داده شده و خواننده را با جملاتی تکراری مواجه می سازد.

مثال دیگر: در فصل سوم کتاب مورد نقد (ص ۷۳ سطر ۲۰) بعد از ۴ سطر فاصله چند کلمه از ادامه متن بصورت پر رنگ تر چاپ شده و گویی سرفصلی جدید است، و بعد از آن کلماتی نامفهوم فرار گرفته‌اند که به کلی ترکیب و پیوستگی متن را به هم ریخته‌اند.

نوافقص ترجمه:

الف) جا افتادگیها و عدم امانتداری در ترجمه:

در ابتدا بایستی این مهم را مذکور شوم که بنیادی ترین و اخلاقی ترین رسالت یک مترجم حفظ امانت است. متأسفانه مترجمین کتاب این اصل را رعایت نکرده و کلمه، کلمات، سطر و سطوری از این کتاب را نادیده گرفته فراموش کرده‌اند که برگردان کنند. چند نمونه را در زیر مذکور می شویم.

۱- در ص ۱۰۶ کتاب مورد نقد آخرین سطر (ویت - دایسون، ۱۹۹۲، ص ۱۵۵، راست، پاراگراف سوم، سطر ۸ تا ۵) سه سطر ترجمه نشده و جا افتاده است، و جمله مهمی را هم در بر می گیرد که از این قرار است:

(Mortensen 1964. Fig. 7, 1963: 117 - 118. Fig 16I - k) Sar Asiabon , a site discovered by the Hulailan survey, produced only Gurian buff ware and Red slipped ware.)

۲- در ص ۱۱۱ کتاب مورد نقد در میانه سطر سوم از پایین (ویت - دایسون، همان، ص ۱۵۷، پاراگراف دوم، سطر ۷) سه سطر دیگر جا افتاده که حاوی کلمات مهمی است و ویژگیهای سفالهای شاخص مرحله سراب جدید را ذکر می کنند. چنین است:

"(It is characterized by Red - Slipped ware, Sarab Linear Painted ware, and Blak - Slipped ware (Mc Donald 1979: 197 - 202, tables 5 - 6; Levine and Young 1987: fig. 1, lower)."

۳- در بخشی دیگر (پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۲۹، سطر ۷) با جمله‌ای گنگ و مبهم روبرویم که چنین آمده:

ترجمه مترجمین

(گودین ۵:III): «بطور خلاصه می توان چنین بیان کرد که ارتباطات گودین ۵:III توالی زمانی بین النهرين از طریق سرزمینهای پست جنوبی و هم از طریق زاگرس شمالی نشان می دهد که گودین ۵:III تقریباً با سلسله III تا دوره آکاد می باشد.»

در این جمله، مرتبط بودن، متصل شدن و همزمان بودن که اهداف و منظور اصلی جمله هستند، به کلی فراموش شده‌اند.

ترجمه پیشنهادی نگارنده:

(گودین:III5): «به اختصار می توان گفت، که روابط بین گودین ۵:III با توالی میان رودان از طریق سرزمین های پست جنوبی و نیز زاگرس شمالی نشان می دهد که این دوره تقریباً با سلسله قدیم III تا دوره آکاد همزمان بوده است.»
 ۷- در بخش دیگری (پور فرج - چاچی ص ۱۲۵، سطر ۱۰ - ویت و دایسون، ص ۱۶۲، پاراگراف دوم، سطر ۱۵) چنین آمده: «Also recovered were droopy spouts, yalled - rim jars , and trays paralleled in Susa Acrople I: 17 and 16 (Levine and Young 1987: fig. 22: 2 - 5, LeBrun 1971, fig. 1978: fig. 46: 17) as well as bowl forms characteristic of susa Acropol I: 17 (Badler)

ترجمه مترجمین:

«همچنین از دیگر بقایای کشف شده مرتبط با گودین ۵:VI می توان از لوله های خمیده، کوزه های باله فیگرانی و سینی های آکروپل شوش ۱۷، ۱۶: I (ارجاعات ...). همچنین فرم کاسه های مشخصه آکروپل شوش ۱۷: I (ارجاعات ... نام برده.»

ترجمه پیشنهادی نگارنده:

«کوزه هایی باله حلقوی (Yalled) و لوله های خمیده، و سینی هایی که نمونه های مشابه شان در آکروپل شوش ۱۶-۱۷ بدست آمده است (ارجاعات ...) و نیز آن گونه از کاسه هایی که مشخصه آکروپل شوش ۱۷: I هستند نیز کشف شد.

(با توجه به تصویر این کوزه در مقاله اصلی، لوله های خمیده شیء جداگانه ای نیستند.) (Levin and young 1986)

(ویت - دایسون، ص ۱۵۴، پاراگراف ۴، سطر ۸)

“calcite and Serpentine cylinder 'Seals”

۲- در ص ۱۱۷ کتاب مورد نقد، پاراگراف سوم، سطر اول ۱-“excavator's relative dating” مقایسه ای ترجمه شده در حالیکه گویای «تاریخگذاری نسبی کاوشگر» است.

۳- در ص ۱۲۱ کتاب مورد نقد، پاراگراف دوم، سطر ششم، “in earlier, Middle chalcolitic context” بصورت «باقتهاست قدماری کالکولئیک قدیم و میانی» برگردان شده در حالیکه باستانی چنین ترجمه می شد:

«در باقهای قدیم مس سنگی میانی.»

۴- مترجمین در تمامی کتاب و در اکثر موقعیت کلمه “however” را دفیقاً در همه جا «با وجود این» معنا و ترجمه کرده‌اند، در حالیکه این معنا حالت قیدی این کلمه را نشان می دهد، ولی در بعضی موارد این کلمه نقش حرف ربط را دارد، که جمله‌ای مثبت را به جمله‌ای منفی ربط می دهد، و باستانی در قالب کلمات (هر چند که، اگر چه و ...) که نقش ربطی را دارند، آورده می شدند. بعنوان نمونه در ص ۱۱۸ سطر ۷ و ص ۱۳۲، سطر ۴ و غیره ... کتاب مورد نقد با چنین برگردان اشتباہی صلابت و سلاست متن را با ابهام مواجه ساخته است.

۵- در ص ۱۰۱، سطر ۱۶ کتاب مورد نقد (ویت - دایسون، همان، ص ۱۵۴، سطر ۵) مترجمین کلمه “Overall designs” را تحت عنوان «طرحهای روی هم قرار گرفته» ترجمه کرده‌اند، در صورتی که به نظر نگارنده این دو کلمه به معنی «طرحهای کلی یا فرآگیر» باستانی ترجمه می شد و احتمالاً از آنجایی که یکی از معانی “overall” «روی هم رفته، [در کل]» است، با پنداری اشتباه تصور کرده‌اند که منظور، قرار گرفتن چند نقش بر روی هم است.

۶- در ص ۱۳۰، سطر اول کتاب مورد نقد (ویت - دایسون، پاراگراف ۴، سطر اول) با توجه به متن اصلی چنین آمده:

(Godin III: 5): To sumerize ، Link to the Mesopotamian Sequence via both the southern Lowlands and the northern Zagros indicate that Godin III: 5 is approximately contemporary with the Early Dynastic III to Akkadion periods.”

۱. نکته مهمی که در اینجا باستانی مذکور شوم این است که واژه “cylinder seals” در متن فارسی باستان شناسی هم بدین طریق آورده می شوند، از ابتدا به غلط جا افتاده است. کلمه “cylinder” به معنی استوانه‌ای توخالی است، در صورتی که این نوع مهرها اکثراً توپرند و یا سوراخی کوچک در آنها وجود دارد. از معانی دیگر آن غلیظ و غلنانیدن است، که مطمئناً مقصود و نیت باستان شناسان خارجی از بکار بردن این کلمه همین معنی و نوع کاربری آنها است، و نتیجه‌ا به نظر نگارنده، بهتر است که از این به بعد بهگوییم مهرهای غلنان نه مهرهای استوانه‌ای یا سیلندری.

در جملاتی که بطور نمونه ذکر شد، مترجمین می‌توانستند با کمی درنگ و دقت بیشتری ترجیمه‌ای سلیس‌تر و صحیح‌تر را ارائه دهند. حال به این امر می‌پردازیم که در متن کتاب مورد نقد جمله‌ها و سطرهایی آمده که نمی‌توان مفهوم و معنای خاصی از آنها درک کرد، در صورتیکه با مراجعته به متن انگلیسی محتوای آنها در آنها دیده نمی‌شود. یکی از این جملات را همانطور که مترجمین در کتاب فوق ارائه داده‌اند، در اینجا به همراه متن انگلیسی آن می‌آوریم:

(پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۳۲، سطر ۲۲ به بعد)

ترجمه مترجمین:

«بک گروه V و VI تتها مجموعه بزرگ تاریخ‌های ارائه شده، برای این منطقه در گوادین از تاریخ‌های نسبتاً قابل اطمینان محدوده زمانی ۲۹۶۰ تا ۳۱۹۰ ق. م. را نشان می‌دهند (جدول ۲-۱). این تاریخ‌ها نیز بیش از اندازه جدید به نظر می‌رسند، بعلت اینکه مشابهت‌های اشبایی را نشان باشد، با وجود این، یک گروه VI، V می‌دهد که دوره بانش میانی ملیان باید جدیدتر از گوادین بزرگی از تاریخ‌ها، بانش میانی را در محدوده زمانی ۳۰۵۰ تا ۳۳۷۰ ق. م. قرار می‌دهد. با حذف دو، میانگین SIS و SI ۲۶۷۴ تاریخ در گوادین که احتمالاً از نمونه‌های معیوب بوده است (۲۶۷۵) را در محدوده زمانی بانش میانی قرار می‌دهد. این مورد به VI, V تاریخ باقی مانده می‌تواند گوادین واقعیت نزدیک تر است اما هنوز با مشابهت‌های اشبایی هموخوانی ندارد برای تصدیق نمونه‌های کربن ۱۴ در گوادین، می‌توان از دو تاریخ قابل اطمینان می‌تواند در میان مجموعه تاریخ‌های ارائه نام برده، که حدود ۲۴۰۰ ق. م. را نشان می‌دهند، چیزی که، برخلاف قدیم شده در گوادین یا بک تپه جدیدتر می‌باشد که بوسیله چهار نمونه کربن ۱۴، در آغاز هزاره سوم ق. م. تاریخ‌گذاری می‌شود (جدول ۲).»

متن انگلیسی این جملات از قرار ذیرو است:

“The only other large group of dates for this region comes from Godin VI, V. Reasonably consistant, The group has a corrected average range of 3190 - 2960 B. C (table 1-2). This again seems too late since artifact parallels suggest that Malyan Middle Banesh within the range 3370 - 3050 B. C. Removing the two dates at Godin which appear to be possibly from intrusive samples (SI 2674 and SI 2675) (See Duson 1987) would leave an average of the remaining five in the same range as the average for Middle Banesh. This is descrepancy with the artifact parallels.

-۲- در قسمتی دیگر (ویت - دایسون، ص ۱۵۷، پاراگراف چهارم، سطر اول - پور فرج - چایچی، همان، ص ۱۱، سطر اول)

چنین آمده:

“B. The Middle to Late Neolithic period has been defined at Tepe sarab, a very low mound, with two “lobes” separated by a central north south depression.”

ترجمه مترجمین:

«ب - دوره نوستگی میانی تا جدید: این دوره در تپه سراب، که یک تپه بسیار کم ارتفاع با دو برآمدگی که با یک آشفتگی شمالی و جنوبی مجزا گشته است.»

ترجمه پیشنهادی تکارنده:

«ب - دوره نوستگی میانی تا جدید: این دوره در تپه سراب شناسایی شده است. تپه سراب تپه‌ای است خیلی کم ارتفاع، با دو برآمدگی که با شکافی (گودالی) شمالی - جنوبی از میانه جدا شده است.»

-۴- در قسمتی دیگر (ویت - دایسون، همان، ص ۱۵۴، پاراگراف چهارم، سطر سوم - پور فرج، چایچی، ص ۱۰۲، سطر ۱۴)

چنین آمده:

“The arrangement of motifs in horizontal bands suggests a closer relationship to Deh Luran than to the Diyala (see also carter 1987): a more precise relative date may emerge when specific designs from the pusht - ikuh are compared with stratified examples from farokhabad (see wright 1981: (115- 25).”

ترجمه مترجمین:

«نحوه فرار گرفتن نقش مایه‌ها در داخل نوارهای افقی بدنه ظرف شباهت بیشتری با هلیلان را نسبت به دیاله نشان می‌دهند (و نیزرک: carter 1978)، یک گاهنگاری نسبی دفیفتر زمانی بدست می‌آید که نمونه‌های لایه نگاری شده فروخ آباد را با طرحهای شاخص قبور پشت کوه مقایسه کنیم «(Wright 1981: 115 - 25)

ترجمه پیشنهادی تکارنده:

«نحوه فرار گرفتن نقش هم در داخل نوارهای افقی (بر بدنه ظرف) نشان می‌دهد که رابطه آنها با دهلران بیشتر است تا با دیاله (و نیزرک: carter 1978) و با مقایسه نقوش پشت کوه با نمونه‌های لایه نگاری شده فروخ آباد، شاید بتوان تاریخ‌گذاری نسبی دفیفتر را ارائه داد (Wright 1981: 115 - 25)

فهرست منابع :

- ۱- م ویت موی - ه . دایسون، رابرт، گاهنگاری ایران، ترجمه اکبر پور فرج - احمد چاچی امیر خیز، تهران: انتشارات نسل باران، پاییز ۱۳۸۲.
- ۲- رشیدی غلامرضا، ترجمه و مترجم، مشهد، شرکت به نشر، ۱۳۷۸.
- ۳- یا حقی محمد جعفر، ناصح محمد مهدی، راهنمای نگارش و ویرایش، چاپ بیست و دوم، مشهد، شرکت به نشر، ۱۳۷۷.
- ۴- نجفی ابوالحسن، غلط نویسیم، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، چاپ اول، ۱۳۶۶.
- ۵- قانعی فرد، محمد قاضی و رسالت مترجم، تهران، انتشارات نقش و نگار، چاپ اول، ۱۳۷۹.
- ۶- ملکزاده، مهرداد، پشتہ خشته سیلک، سازه‌ای از دوره ماد یا زیگوراتی . . .، مجله باستان‌شناسی و تاریخ، سال ۱۸، شماره ۲، پاییز ۱۳۶۶، ص ۸۲ - ۶۰.
- 7- Voigt, M. M and Dyson, Robert H. Jr. The chronology of Iran, ca. 8000 - 2000 B. C, In chronologies in old world Archaeology, 3rd Ed. Robert w. Erich. Chicago: University of chicago press. Parisx, 1992, pp. 122 -178.
8. Levine, L. D. and Young t. cuyler, A Summary of the Ceramic Assemblage of the Central Westrn Zogros From The Middle Neolithic To The late third Millennium B. C, Edition du CNRS, Paris, 1986, pp 15.

Possibly confirming what may be a late bias within the Godin series, two consistent dates for Godin IV ca. 2400 B. C. are significantly later than the culturally related assemblage from Yanik Tepe Early Bronze I dated near the beginning of the third millennium by a cluster of four samples (table 2)."

آیا واقعاً چنین جملاتی باید این چنین ترجمه می‌شد؟

سخن پایانی:

باستان‌شناسی علمی است مبتنی بر احتمالات، شایدها و نشایدها؛ و در اکثر موارد باستان‌شناسان تقاضیر و نتایج خود را مبنی بر فرضیات مطرح می‌کنند، و حال اگر چنین نتایجی به طرزی ناقص و معیوب بدست پژوهشگران و علاقمندان برسد، چیزی جز سر درگمی و اختشاش مطالعاتی را در پی نخواهد داشت. کسانی که نتایج و تحلیلهایی از زبانی دیگر را به پارسی برگردان می‌کنند، خود را با امری مهم، و رسالتی خطیر مواجه می‌سازند، به ویژه برگردان چنین کتبی که دستاوردهای زحمات و کیکاشهای نسلی از باستان‌شناسان بزرگ هستند و نقش پایه‌ای را در این حیطه بر دوش دارند.

این نقد اعتراضی بود بر این ترجمه که به نظر نگارنده سهل انگارانه و ناپاخته برگردان شده است. من معتقد نیستم که مترجم باید هیچ گونه کاستی و خطایی داشته باشد، اما داشتن این همه اشتباه و نقص جای تأسف است.

ضمیماً جای بسی افسوس است که تعدادی از اساتید دروس پیش از تاریخ دانشگاه‌های کشور این کتاب را به عنوان مثیع مطالعاتی و امتحانی، به دانشجویان خود معرفی می‌کنند همانطور که به عنیه دیده‌ام، دانشجو هم با اثری ناپاخته و نارسا مواجه می‌شود و غافل از هیچ گونه برداشت آخرین آثار مطالعه می‌کند. به نظر نگارنده این کتاب بایستی مجددأً توسط فردی شایسته و عالم و با وجودان علمی ترجمه شود. باشد که روزی انجمن یا هیأتی نظارتی، بر کار ترجمه شود. باشد که روزی انجمن یا هیأتی نظارتی، بر شاهد ترجمه گمراه کننده‌ای نباشیم.

در پایان کلام با تمام ضعفها و کاستی‌هایی که در این گفتار داشته‌ام، بر این نیت بوده‌ام که با این نوشته موجز به تسامح همکاران و پژوهشگران باستان‌شناس، دوستانه بگویم حتی اگر هم با امر ترجمه اثری، قصد خدمت به جامعه علمی کشور را داریم، چنانچه واقف و مسلط بر فن ترجمه نیستیم و علم کافی برای انجام این کار را نداریم، در این حیطه گام ننهیم.